

Rok XXX nr 3 (290) marzec 2025

Do użytku wewnętrznego

Być Kościołem

MIESIĘCZNIK PARAFII PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO W GLIWICACH

**Wielki
Post
2025**

**modlitwa
post
jałmużna**

Trzy wymiary Wielkiego Postu

Rozpoczynamy liturgiczny okres Wielkiego Postu, który stanowi czas duchowego przygotowania do świętowania Wielkanocy. Czas Wielkiego Postu rozpoczyna się w Środę Popielcową i trwa do Wielkiego Czwartku, z wyłączeniem Mszy Wieczery Pańskiej, która przynależy już do Triduum Paschalnego.

W liturgii Kościoła Wielki Post ma trzy wymiary: pokutny, chrzcielny i pasyjny.

Podstawowy jest wymiar pokutny. Nie chodzi tu o same praktyki zewnętrzne, choć są one nieodzowne, ale o ducha nawrócenia. Wielki Post to czas poświęcony przede wszystkim odnowieniu więzi z Bogiem. Zalecane przez Kościół praktyki pokutne (modlitwa, post, jałmużna) trzeba widzieć jako wyraz wewnętrznego nawrócenia.

Z aspektem pokutnym ściśle łączy się wymiar chrzcielny Wielkiego Postu. W czasie Wigilii Paschalnej wszyscy dokonujemy uroczystego odnowienia przymierza chrzcielnego. Czas Wielkiego Postu jest przygotowaniem do tego aktu.

Trzeci aspekt Wielkiego Postu to rozważanie Męki Chrystusa. Szczególną pomocą są w tym nabożeństwa Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali.

Starajmy się wejść jak najgłębiej w te trzy wymiary, aby dobrze przeżyć czas Wielkiego Postu.

o. Stanisław Madejczyk CSsR, proboszcz

Gwoździe... Grzech... Miłość...

Zaproszenie na czuwanie-uwielbienie

W życiu może być czasami bardzo ciężko: różne choroby, śmierć bliskich osób, zagubienie, uzależnienie, pycha, kłótnia z żoną lub mężem, nieposłuszeństwo, nienawiść... Nikt przecież nie powiedział, że będzie łatwo. Każdy z nas na swoich barkach niesie jakiś ciężar. Próbuje być silni, ale na naszej życiowej drodze niejednokrotnie po prostu upadamy. I bywa tak, że nie potrafimy wstać i iść dalej. Z drugiej strony niezwykle trudno jest nam się przyznać do tego, że jesteśmy najwyczejniej słabi. Każdy kroczy swoją własną, niepowtarzalną drogą, lecz życiowe problemy dotykają wszystkich.

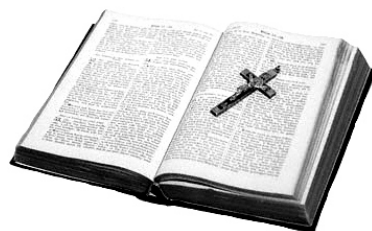
Jezus też szedł taką drogą, niosąc krzyż. Ciężki, ogromny krzyż. Upadał i trudno Mu było wstać. Był słaby, był takim samym człowiekiem jak każdy z nas. Ale mimo wszystkiego tego, co Go spotkało na krzyżowej drodze doszedł na Golgotę i tam został ukrzyżowany. Wziął na siebie nasze grzechy i z miłości do nas umarł na krzyżu.

Okres Wielkiego Postu jest czasem refleksji, nawrócenia, a przede wszystkim wdzięczności Jezusowi za Jego wielką miłość. Chciałabym w imieniu Zespołu Młodzieżowego „Redemptor” oraz Oazy zaprosić wszystkich na dzień 28. marca 2025 roku (Piątek), by od godz. 19:15 do 21:00 przeżyć czas czuwania-uwielbienia. Będziemy uwielbiać Boga za Jego miłość do nas. Będzie też czas refleksji i wspólnej modlitwy.

Daria Mościńska

WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ

16 marca 2025

II Niedziela Wielkiego Postu

Rdz 15,5-12.17-18 Ps 27 Flp 3,17 – 4,1 Łk 9,28b-36

Nie zakrywaj przede mną swojej twarzy (Ps 27,9)

23 marca 2025

III Niedziela Wielkiego Postu

Wj 3,1-8a.13-15 Ps 103 1 Kor 10,1-6.10-12 Łk 13,1-9

(...) wszystkich uciśnionych ma w swojej opiece. (Ps 103,6)

30 marca 2025

IV Niedziela Wielkiego Postu

Joz 5,9a.10-12 Ps 34 2Kor 5,17-21 Łk 15,1-3.11-32

On mnie wysłuchał i wyzwolił od wszelkiej trwogi. (Ps 34,5)

6 kwietnia 2025

V Niedziela Wielkiego Postu

Iz 43,16-21 Ps 126 Flp 3,8-14 J 8,1-11

Odmień znowu nasz los, Panie. (Ps 126,4)

On cały czas nad nami czuwa.

Wtedy, gdy nam źle.

Gdy ogarnia nas strach.

Gdy wszystko zdaje się sprzysięgać przeciw nam.

Gdy myślimy, że się od nas odwrócił.

Nawet wtedy czuwa i jest blisko.

Pozwól nam, Panie, to poczuć...

Aleksandra Gawor

INTENCJE ŚWIATOWEJ SIECI MODLITWY PAPIEŻA

kwiecień 2025

O mądre korzystanie z nowych technologii

Módlmy się, aby korzystanie z nowych technologii nie zastępowało relacji międzyludzkich, odbywało się w atmosferze szacunku do każdego człowieka i pomagało stawić czoła kryzysowi naszych czasów.

Wielkopostny dzień skupienia wdów i wdowców

W sobotę 8 marca 2025 r. pod przewodnictwem o. proboszcza Stanisława Madejczyka miał miejsce w naszym sanktuarium wielkopostny dzień skupienia wdów i wdowców. Podczas Mszy św. o godz. 10:00 czytana była Ewangelia wg św. Łukasza o powołaniu celnika Lewiego (Łk 5, 27-32), a w niej wyjaśnienie Jezusa, którego udzielił faryzeuszom: „Nie potrzebują lekarza zdrowi, ale ci, którzy się źle mają. Nie przyszedłem powołać do nawrócenia sprawiedliwych, lecz grzeszników”.

W homilii o. proboszcz nawiązał do tych słów. Mówił o tym, że Jezus podkreśla, iż przyszedł do wszystkich, bez wyjątku. I my dzisiaj, gdy chcemy iść za Jezusem powinniśmy rozumieć, że dla Niego nasze grzechy i wszelkie niedoskonałości nie są przeszkodą, by On się z nami spotykał. Jezus pragnie być w bliskiej relacji z nami. Zachęca więc celnika Lewiego, jednego z tych, których pow

szechnie uznawano za grzesznika, aby poszedł za Nim. Lewi zaś w odpowiedzi urządza przyjęcie i zaprasza na nie Jezusa i inne osoby. Tego wszystkiego nie rozumieją faryzeusze, prowokując Jezusa do cytowanego na wstępie wyjaśnienia. O. proboszcz zwrócił uwagę, że przenosząc opisaną przez św. Łukasza sytuację na grunt duchowy, owo przyjęcie u Lewiego symbolizuje Eucharystię, czyli rzeczywistość naszego, prawdziwego i najgłębszego spotkania z Jezusem – przestrzeń, w której możemy budować najbliższe z Nim relacje.

Po Mszy św. na konferencji, która w luźniejszej atmosferze, przy herbacie i ciastku odbyła się w sali parafialnej o. proboszcz rozszerzył poruszany w homilii temat budowania relacji z Jezusem przede wszystkim poprzez uczestnictwo w Eucharystii oraz przez modlitwę i adorację Najświętszego Sakramentu.

Kawiarenka zaprasza

Bardzo się cieszę się, że od Rekolekcji Wielkopostnych po mszach o godz. 9:30 i 11:00 ponownie rusza Kawiarenka Parafialna. Zapraszamy wszystkich na kawę, herbatę i pyszne ciastko. Mam przyjemność tworzyć to miejsce od początku, czyli od Rekolekcji Adwentowych. Pomysł zrodził się już jakiś czas temu, lecz musiał poczekać do pierwszego spotkania nowej Rady Parafialnej, kiedy to okazało się, że inne osoby też nosiły w sercu tę ideę. Wierzę, że jest to Boże dzieło, bo zorganizowanie pierwszych spotkań przyszło nieoczekiwanie łatwo. Szybko znalazły się osoby, które zaangażowały się w posługę w kawiarence, za co jestem im ogromnie wdzięczna. Jest to dzieło całej naszej parafii. Zapraszam więc każdego do współpracy.

Głównym celem funkcjonowania kawiarenki jest integracja parafii, abyśmy się wszyscy lepiej poznali. Wiele osób znamy z widzenia, z „ławki w kościele” – teraz mamy okazję ze sobą porozmawiać. Szczególnie w dzisiejszych czasach, które stają się bardzo „wirtualne i online’owe” ważne jest to aby pielęgnować prawdziwe spotkania. Liczymy też na stałą obecność o. proboszcza i innych ojców, aby mieć okazję porozmawiać o życiu parafii, o tym, co się podoba, a co może warto zmienić, aby poruszyć tematy przeżywania relacji z Bogiem i drugim człowiekiem, aby budować wspólnotę parafialną.

Pozytywny odzew po czasie Adwentu skłonił nas do kontynuacji tego dzieła. Dlatego zapraszamy ponownie, a poniżej podajemy plan funkcjonowania na najbliższy czas. Mamy nadzieję na liczne spotkania i piękne rozmowy.

Plan funkcjonowania kawiarenki:

- 9.03.2025 niedziela po mszach o 9:30 i 11:00
- 10.03.2025 poniedziałek po mszach o 8:30 i 18:30
- 11.03.2025 wtorek po mszach o 8:30 i 18:30
- 12.03.2025 środa po mszach o 8:30 i 18:30
- 16.03.2025 niedziela po mszach o 9:30 i 11:00
- 23.03.2025 niedziela po mszach o 9:30 i 11:00
- 6.04.2025 niedziela po mszach o 9:30 i 11:00
- 13.04.2025 niedziela po mszach o 9:30 i 11:00

Wszystkich serdecznie zapraszamy !

Małgorzata Laskowska

Misjonarze nadziei idący za Odkupicielem

Posługa świeckich misjonarzy w zakonie redemptorystów i w naszej parafii

Św. Alfons Maria Liguori od samego początku swojej apostolskiej posługi, niosąc Dobrą Nowinę ubogim, współpracował ze świeckimi mężczyznami i kobietami. Począwszy od kaplic wieczornych, poprzez bractwa, misje czy rekolekcje, a także publikacje, św. Alfons zapraszał ich do współpracy i przygotowywał do misji i ewangelizacji. Także św. Klemens Hofbauer, jak i kolejne pokolenia redemptorystów misjonarzy, sióstr i współpracowników świeckich, kontynuowali i nadal kontynuują tę współpracę w misji aż do dzisiejszych czasów.

XXI Kapituła Generalna Redemptorystów w 1991 r. zaleciła, aby współpraca misyjna między redemptorystami i świeckimi była priorytetem dla całego Zgromadzenia. W Dokumencie Końcowym XXI Kapituły Generalnej ustanowiono w Zgromadzeniu kategorię świeckiego misjonarza Najświętszego Odkupiciela jako czynnego współpracownika i uczestnika w życiu apostolskim Zgromadzenia Redemptorystów. Stanowią oni „najpełniejszy wyraz współpracy i uczestnictwa (rozumianego jako partnerstwo) świeckich w życiu apostolskim Zgromadzenia”.

Celem Świeckiego Misjonarza Najświętszego Odkupiciela jest udział w misji redemptorystowskiej. Powołanie to prowadzi go do związania się ze Zgromadzeniem, aby uczestniczyć w jego duchu, systemie wartości, charyzmacie oraz w redemptorystowskim stylu życia apostolskiego. Świecki Misjonarz Najświętszego Odkupiciela stara się:

- być świadkiem Odkupiciela poprzez to, co mówi i jak żyje;
- być chrześcijańskim świadkiem i żyć w ten sposób w rodzinie, w miejscu pracy i środowiskach, gdzie przebywa;
- promować sprawiedliwość i pokój oraz wspierać biednych;
- czynić modlitwę postawą życiową. Jego/jej życie modlitewne jest inspirowane i zakorzenione w duchowości redemptorystowskiej i koncentruje się na słowie Bożym i Eucharystii;
- uczestniczyć w okresowych spotkaniach wspólnoty lokalnej;
- troszczyć się o swoją formację ludzką i religijną w świetle misji.

To mówią dokumenty Zakonu Redemptorystów. Warto dodać, że w Prowincji Warszawskiej Redemptorystów ta forma współpracy istnieje od 2013 r., a pierwsi w Polsce świeccy misjonarze Najświętszego Odkupiciela pojawili się w Toruniu. W naszej parafii od 15 grudnia 2024 r. mamy dwoje Świeckich Misjonarzy Najświętszego Odkupiciela pp. Marzena i Mateusz Nowakowie – złożyli swoje przyrzeczenia w naszej parafii potwierdzając swoje pragnienie głębszej współpracy ze Zgromadzeniem Redemptorystów w życiu apostolskim. Oto co mówią o swoim powołaniu:

Życie parafii

„Od młodości byliśmy związani z Kościołem – Oazą, Duszpasterstwem Akademickim, wspólnotami modlitewnymi. Z kolei w parafii Podwyższenia Krzyża znaleźliśmy się około 2012 roku i do razu spotkaliśmy się z dużą otwartością ojców redemptorystów. Stopniowo nasze relacje zacieśniały się – od sporadycznej służby jako lektorzy na Mszach Św. aż do wsparcia o. Piotra Świerczoka (ówczesnego proboszcza) i o. Stanisława Madejczyka w zapraszaniu i formacji świeckich do budowania swojej relacji z Bogiem. Dzięki spotkaniom Alpha w 2015 i 2016 roku przy parafii powstała grupa modlitewna (obecnie nosi nazwę Wspólnota „Niosąca Ducha”), za którą objęliśmy odpowiedzialność jako świeccy liderzy. Równocześnie sami formowaliśmy się na rekolekcjach, także na diecezjalnym Kursie Formatora przeznaczonym dla liderów świeckich, jednocześnie służąc w Kościele nie tylko w parafii, ale też na poziomie diecezjalnym. Wspólnota natomiast realizuje redemptorystowski program formacyjny „Razem w misji”, który kształtuje nas wszystkich jako dojrzałych chrześcijan zanurzonych w redemptorystowską misję niesienia ewangelii ubogim. W 2024 r. o. proboszcz zdecydował, że nasza dotychczasowa formacja i służba wypełnia wszystkie warunki stawiane świeckim misjonarzom i poprosił prowincjała Zakonu o dopełnienie formalności.

Jako świeccy misjonarze chcemy służyć przede wszystkim w parafii, docierając do tych, którzy – żyjąc w najbliższej okolicy – poszukują odpowiedzi na swoje duchowe i materialne ubóstwo. Naszym marzeniem jest, by – poprzez działania ewangelizacyjne i prostą życiową pomoc – pomagać ludziom korzystać z obfitego odkupienia Chrystusa, który przyszedł jako Dawca Życia. Doświadczaliśmy tego, że życie w obfiteści Jego łaski jest możliwe i chcemy dzielić się tym doświadczeniem z innymi.

M. i M. Nowakowie”

W tekście wykorzystano dokument „DYREKTORIUM WSPÓŁPRACY W MISJI”, Zgromadzenie Najświętszego Odkupiciela, Kuria Generalna CSsR Rzym 2020

Dni Wspólnoty Ruchu Światło-Życie

W dniach 21-23 lutego w Toruniu odbyły się Dni Wspólnoty Ruchu Światło-Życie. W tym niezwykłym spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele wszystkich oaz z parafii prowadzonych przez redemptorystów w Polsce. Nasza wspólnota miała radość brać udział w tym wydarzeniu. Był to czas modlitwy, radości i umocnienia wiary.

Czym są Dni Wspólnoty?

Dni Wspólnoty to szczególny czas w życiu każdego oazowicza. To okazja do spotkania się z innymi członkami Ruchu, dzielenia się swoimi doświadczeniami oraz pogłębiania relacji z Bogiem i drugim człowiekiem. Wydarzenie to odbywa się regularnie na różnych poziomach – zarówno w parafiach, jak i na szczeblu prowincjalnym oraz krajowym. Ich celem jest umocnienie więzi między uczestnikami oraz wspólne przeżywanie wiary poprzez modlitwę, śpiew i formację.

Podczas toruńskiego spotkania nie zabrakło wspólnej modlitwy, adoracji, konferencji oraz radosnego przeżywania czasu przy wspólnych posiłkach. Szczytem każdego dnia była Eucharystia, która stanowi centrum życia chrześcijańskiego i formacji w Ruchu Światło-Życie.

Każda Eucharystia była głębokim przeżyciem duchowym i okazją do jeszcze bliższego spotkania z Chrystusem.

Dodatkowo, w czasie naszego spotkania braliśmy udział w grze terenowej, podczas której poznawaliśmy Toruń – jego urokliwe Stare Miasto oraz burzliwą i piękną historię. Był to czas naszego poznawania siebie nawzajem i radosnej integracji, która jeszcze bardziej umocniła naszą wspólnotę.

Czym jest Ruch Światło-Życie?

Ruch Światło-Życie, zwany również Oazą, jest jednym z największych ruchów odnowy Kościoła w Polsce. Został założony przez ks. Franciszka Blachnickiego i ma na celu formację chrześcijańską opartą na Biblii, liturgii i wspólnocie. Ruch obejmuje zarówno dzieci, młodzież, dorosłych, jak i rodziny, prowadząc ich do pogłębiania relacji z Bogiem i świadomego życia wiarą na co dzień.

Jednym z najważniejszych elementów formacyjnych Ruchu są rekolekcje oazowe, które odbywają się głównie w okresie letnim. To podczas nich uczestnicy doświadczają głębokiej wspólnoty, modlitwy oraz uczą się, jak żyć wartościami chrześcijańskimi w codzienności.

Atmosfera Dni Wspólnoty była niezwykle ciepła i braterska. Mimo że pochodziliśmy z różnych zakątków Polski, szybko poczuliśmy się jak jedna wielka rodzina. Rozmowy, wspólne posiłki i chwile spędzone na modlitwie budowały prawdziwą wspólnotę.

Już teraz nie możemy doczekać się kolejnego Dnia Wspólnoty! To wydarzenie na długo pozostanie w naszej pamięci i sercach, dając nam motywację do dalszego wzrastania w wierze i życia w duchu Ruchu Światło-Życie.

o. Ireneusz Krzywoń

Ikona Matki Bożej w naszym sanktuarium

W naszej parafii przypada w tym roku rocznica ustanowienia sanktuarium MBNP. Z tej okazji przypomnijmy sobie kilka faktów dotyczących samego obrazu. Według tradycji obraz namalował św. Łukasz na Świętej Górze Athos w klasztorze Hilmadar, lub w Bizancjum. Czas powstania też nie jest do końca znany. Mówi się o XII w. (są badania, które podają lata 1325-1480). W czasie tzw. wojen muzułmańskich obraz zaginął. Odnalazł go w XV w. zamożny kupiec i przywiózł do Rzymu. W trakcie podróży statkiem, podczas strasznego sztormu, który zagrażał życiu pasażerów, kupiec wyjął obraz i modląc się prosił o ocalenie, co się udało. Dzięki wsparciu Matki Bożej wszyscy szczęśliwie dopłynęli do celu. Kupiec przed śmiercią powierzył obraz swojemu przyjacielowi z prośbą o umieszczenie go w kościele. Przyjaciel jednak zatrzymał obraz u siebie. Pewnej nocy Maryja ukazała się córeczce przyjaciela i poprosiła, żeby wizerunek został umieszczony w kościele św. Mateusza w Rzymie. Po zdobyciu Rzymu przez Francuzów obraz na pół wieku ponownie zaginął. Odnalazł go redemptorysta brat Michał Marchi. W 1865 r. papież Pius IX na prośbę generała zakonu powierzył obraz redemptorystom i został on umieszczony w kościele św. Alfonsa Liguori przy via Merulana. 23.06.1867 r. odbyła się koronacja obrazu przy asyście około 500 biskupów, którzy potem głosili chwałę obrazu na świecie. Robili to nadzwyczaj skutecznie, bowiem wszyscy możemy zauważyć, że wizerunki Matki Bożej Nieustającej Pomocy znajdują się praktycznie we wszystkich kościołach świata, a na pewno Europy. Pierwsze kopie obrazu dotarły do Polski już w 1869 r. Do naszego kościoła kopia obrazu trafiła w 1923 r. Gdy po wojnie polscy redemptoryści objęli nasz kościół, 21.01.1951 r. odprawiono pierwszą w Polsce nowennę. W 2011 roku umieszczono przy obrazie złotą różę, co było pierwszym krokiem wiodącym do koronacji ikony. Odbyła się ona 22.VI.2014 r. Wcześniej, 13.XI.2013 r. papieskie korony pobłogosławił w Rzymie papież Franciszek.

Matka Boża Nieustającej Pomocy zwana też Matką Bożą Bolesną jest patronką najbardziej smutnych i potrzebujących, którzy odczuwają szczególną potrzebę miłości i opieki. Wizerunek jest namalowany na desce 54 x 41,5 cm, w stylu Hodegetri (Wskazująca drogę) i przedstawia Maryję ze smutkiem i miłością w oczach, trzymającą na lewym ręku Dzieciątka Jezus. Ono zaś trzyma rączkami prawą dłoń Matki wskazującą Syna. Jezus unosząc lekko głowę, wskazuje aniołów z narzędziami męki

Pańskiej, umieszczonych w dwóch górnych rogach ikony, po prawej stronie – Gabriela trzymającego grecki krzyż i cztery gwoździe, po lewej Michała – z naczyniem z octem, włócznią i trzcinią z gąbką. Postacie znajdujące się na obrazie są opisane literami:

MP-OY - Maryja Matka Boga

IC-XC - Jezus Chrystus

OPM - Archanioł Michał

PIĄTEK W SANKTUARIUM

Piątek, 21 marca 2025

9.30 Droga Krzyżowa; Stacja IX Syn Boży upada pod krzyżem po raz trzeci

Tym razem **tłum** nie uchronił Go przed upadkiem.

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Rdz 37, 3-4. 12-13a. 17b-28; Ps 105;

Mt 21, 33-43. 45-46

Arcykapłani i faryzeusze, słuchając Jego przypowieści, poznali, że o nich mówi. Toteż starali się Go pochwyć, lecz bali się tłumów, ponieważ miały Go za proroka. (Mt 21,46)

Strach przed **tłumem** ocalił Jezusowi życie; na razie...

15.00 Godzina Miłosierdzia

+ Najwięcej cierpię, gdy się zetknę z obłudą. Teraz Cię rozumiem, Zbawicielu mój, żeś tak surowo gromił **faryzeuszy** za ich obłudę. Z zatwardziałymi grzesznikami obcowełeś łaskawiej kiedy się do Ciebie udawali skruszeni. (Św. Faustyna, Dzienniczek 1579)

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

(...) dusza, która upada przez grzech, pociąga za sobą Kościół i w pewien sposób cały świat. Innymi słowy, nie ma grzechu, nawet najbardziej wewnętrznego i tajemnego, najściślej indywidualnego, który odnosiłby się wyłącznie do tego, kto go popełnia.

(Adh. JP II Reconciliatio et paenitentia, 16)

Ta perspektywa powinna nam towarzyszyć w żalu za grzechy...

Piątek, 28 marca 2025

9.30 Droga Krzyżowa; Stacja X Syn Boży obnażony z szat

Droga, wytyczona przez człowieka dla Syna Bożego, **nie była prosta** . A obnażenie miało Go pozbawić godności.

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Oz 14, 2-10; Ps 81; Mk 12, 28b-34

Bo drogi Pańskie są proste; kroczą nimi sprawiedliwi, lecz potykają się na nich grzesznicy. (Oz 14,10)

Ta sama **droga** . Jedni nią **kroczą** , a inni się **potykają** .

15.00 Godzina Miłosierdzia

Jezus do Faustyny: (...) innej drogi nie ma do nieba, prócz **drogi** krzyżowej. Ja Sam przeszedłem ją pierwszy. Wiedz o tym, że jest to najkrótsza i najpewniejsza **droga** .

(Św. Faustyna, Dzienniczek 1487)

To stwierdzenie nie miałoby sensu, gdyby tej **drogi** nie przeszedł On.

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

(...) według nauki Kościoła pojednanie jest ściśle powiązane z nawróceniem serca: jest to konieczna **droga** do osiągnięcia porozumienia pomiędzy ludźmi.

(Adh. JP II Reconciliatio et paenitentia, 8)

Jest to właśnie **prosta droga Pańska** .

Życie sanktuarium

Piątek, 4 kwietnia 2025

9.30 Droga Krzyżowa; Stacja XI Syn Boży przybijany do krzyża

Teraz nadeszła Jego godzina. Podnieśli na Niego ręce i przybijali do krzyża.

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Mdr 2, 1a. 12- 22; Ps 34; J 7, 1-2. 10. 25-30

Zamierzali więc Go pojmać, jednakże nikt nie podniósł na Niego ręki, ponieważ godzina Jego jeszcze nie nadeszła. (J 7,30)

Wkrótce doczekali się tej **godziny; Jego godziny.**

15.00 Godzina Miłosierdzia

Wszelka łaska wypływa z miłosierdzia i ostatnia **godzina** pełna jest miłosierdzia dla nas. (...) Jednego trzeba, aby grzesznik uchylił choć trochę drzwi serca swego na promień łaski miłosierdzia Bożego, a resztę już Bóg dopełni. (Św. Faustyna, Dzienniczek 1506-1507)

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

Jedność [chrześcijan] nastąpi w godzinie zamierzonej przez Opatrzność Bożą; Kościół katolicki wie jednak, że aby **godzina** ta nastąpiła, musi on być otwarty i wrażliwy na „dobrą naprawdę chrześcijańskie płynące ze wspólnej ojcowizny, które się znajdują u braci od nas odłączonych”. (Adh. JP II Reconciliatio et paenitentia, 25)

Piątek, 11 kwietnia 2025

9.30 Droga Krzyżowa; Stacja XII Syn Boży umiera na krzyżu

Nie udało się **kamienowanie**. Wymyślili śmierć okrutniejszą.

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Jr 20, 10-13; Ps 18; J 10, 31-42

Żydzi porwali za kamienie, aby Jezusa ukamienować. (J 10,31).

Z zawodem pewnie odłożyli **kamienie**, ale myśli złych nie pozbyli się.

15.00 Godzina Miłosierdzia

O Jezu, widzę tyle piękna wokoło rozsiane, za które nieustannie składam Ci dziękczynienie, ale spostrzegam, że niektóre dusze są jak **kamienie**, zawsze zimne i nieczułe.

(Św. Faustyna, Dzienniczek 1284)

Jak te, które kiedyś **porwali Żydzi na Jezusa.**

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

(...) sam **Pan Jezus, Syn Boży**, „doświadczony we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu”, chciał być kuszony przez diabła, aby pokazać, że również Jego uczniowie tak jak On będą wystawieni na pokuszenie oraz aby wskazać, jak się trzeba zachować w momencie pokusy. (Adh. JP II Reconciliatio et paenitentia, 26)

Piotr Gawor

Odsetki od pożyczek

19.02.2025

Trudno sobie wyobrazić bank, który udzielałby pożyczek lub kredytów bez gwarancji, że zostaną zwrócone; z odsetkami. Podobnie osoba pożyczająca z życzliwością, liczy na zwrot; zwykle bez odsetek. Taka jest istota pożyczki. A Jezus w przeznaczonym na VII Niedzielę Zwykłą fragmencie Ewangelii (Łk 6,27-38) mówi:

Jeśli pożyczek udzielacie tym, od których spodziewacie się zwrotu, jakąż za to należy się wam wdzięczność? I grzesznicy pożyczają grzesznikom, żeby tyleż samo otrzymać.

Nie jest łatwo zgodzić się z takim postawieniem sprawy. Ale trzeba, skoro Jezus to mówi...

Warto zauważyć, że ta mowa Jezusa następuje bezpośrednio po ogłoszeniu czterech błogosławieństw i czterech biada (Łk 6,20-26), stanowiących rodzaj kodeksu postępowania dla chrześcijan. A zaczyna się od słów (...) **powiadam wam, którzy słuchacie**. Nie jest to więc oferta dla wszystkich, lecz dla tych, którzy chcą Jezusa słuchać i w sposób wolny wybierają postępowanie według Jego zasad:

- odnosić się do ludzi tak, jak chcielibyśmy, by ludzie do nas się odnosili (nie dać się zwyciężyć złu, lecz zło dobrem zwyciężać,
- starać się być miłosiernym, jak Ojciec nasz jest miłosierny.

W tej drugiej zasadzie poprzeczka zawieszona jest bardzo wysoko. Zaskakujące symboliczne nadstawianie drugiego policzka, oddawanie szaty, bezzwrotne pożyczanie sprowadzić można do czterech wezwań: **miłujcie, dobrze czyńcie, módlcie się i błogosławcie**; również w stosunkach z nieprzyjaciółmi. Odsetkami od pożyczek będzie obiecana nagroda, która **będzie wielka i będziecie synami Najwyższego; ponieważ On jest dobry dla wdzięcznych i złych**. Nie jest to łatwe, ale z pomocą Bożą realne. Z pomocą Pana niemożliwe staje się możliwe, co wynika również z historii Saula i Dawida przedstawionej w pierwszym czytaniu. Poetycki tekst powyżej jest efektem medytacji nad tym fragmentem wg zasad Lectio divina.

Piotr Gawor

Bez pomocy Pana

(1 Sm 26, 2. 7-9. 12-13. 22-23)

Bez pomocy Pana nocna wycieczka Dawida do obozu Saula nie powiodłaby się kres położyliby jej wojownicy pierwszych straży spali jednak snem twardym niezawinionym choć karygodnym jak na żołnierzy.

Bez pomocy Pana

Abisaj prawdopodobnie spełniłby swój zamysł pomijając w pierwszym odruchu respekt i posłuszeństwo winne Dawidowi opanował się jednak choć może żałował.

Bez pomocy Pana

Dawid nie skorzystałby z okazji uświadomienia Saulowi o godności pomazańca Bożego króla a nad wiernością i sprawiedliwością przeważałaby zemsta.

Kolejne spotkanie Kręgu Biblijnego odbędzie się w środę, 26 marca 2025 r.
o godz. 19:00 (po Mszy św. wieczornej)

Rozważać będziemy teksty czytań na IV Niedzielę Wielkiego Postu (30.03.2025). Zapraszamy!

Pielgrzymujemy z świętymi z naszego fresku

Wiadomo, że nasze sanktuarium zostało decyzją biskupa gliwickiego podniesione do rangi kościoła jubileuszowego. Każdorazowo więc, kiedy idziemy do naszego kościoła, w zasadzie pielgrzymujemy jubileuszowo i możemy korzystać z przywilejów związanych z nawiedzeniem kościoła jubileuszowego. Nie ma wprawdzie wyznaczonych specjalnych drzwi świętych, których symboliczne przekroczenie wpisywałoby się w obchodzenie Roku Jubileuszowego, ale nie to jest najważniejsze.

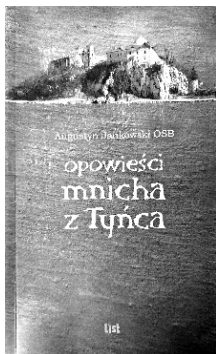
Przy pewnej dozie wyobraźni rolę drzwi, a może raczej bramy świętej może pełnić wejście do prezbiterium, której podstawami są boczne ołtarze, a zwieńczeniem albo portalem łuk tęczy z freskiem przedstawiającym adorację Trójcy Świętej. Można wyobrazić sobie nawiązanie do Świątyni Jerozolimskiej, gdzie Miejsce Najświętsze oddzielone było od Miejsca Świętego zasłoną, która rozdarła się w momencie śmierci Chrystusa na krzyżu. U nas zasłony nie ma, ale każdy, kto wchodzi do prezbiterium (Miejsca Najświętszego) jest świadomy, że zbliża się do Sacrum, przekraczając jakąś niewidoczną granicę. Szczególnie odczuwa się to podchodząc do Komunii św., by spotkać się osobiście z wychodzącym nam naprzeciw Jezusem. Potęguje to uczucie świadomości, że nie jesteśmy sami i to w dwóch wymiarach. Na naszym poziomie jesteśmy wśród bliźnich podchodzących do wspomnianej niewidocznej granicy, do Miejsca Najświętszego. Wystarczy jednak podnieść oczy i dostrzec, że są również z nami postaci na łuku tęcowym. Oni, święci oglądający już Boga twarzą w twarz, mogą być przewodnikami dla nas, pielgrzymujących jak oni niegdyś. Dla nich też ważna była nadzieja. Jak ją rozumieli?

Zacznijmy od św. Franciszka. Wprawdzie nie pozostawił traktatów teologicznych o nadziei, ale nią żył. Dopiero następcy, wywodzący się z zakonu franciszkańskiego (przykładowo św. Bonawentura, bł. Duns Szkot) „dorobili” teologię, analizując życie i dzieła Franciszka. Zwrócili uwagę, że nadzieja jest cnotą wymienianą pomiędzy wiarą i miłością; łączy je z sobą. Franciszek był praktykiem i żył nadzieją nie tylko ukierunkowaną ku przyszłości, ku wymiarowi Boga po ziemskim pielgrzymowaniu, ale skonkretyzował tę cnotę w codziennym ufnym kontakcie z całym stworzeniem. Gdyby nie ta codzienna nadzieja, nie byłby w stanie podejmować bardzo ryzykownych przedsięwzięć, jak choćby spotkanie i próba nawrócenia sułtana, po której o mało nie stracił głowy (dosłownie). Jednak ta codzienna nadzieja musi być ulokowana w Bogu, w nadziei życia wiecznego i zbawienia.

Nadzieja we Franciszkowym rozumieniu wymaga bycia wolnym od egocentrycznego patrzenia, a więc bycia ubogim ewangelicznie. Wymaga niewinnego, dziecięcego spojrzenia, które rozświecła ufność. Człowiek nadziei nigdy nie zawiedzie ufności w nim pokładanej, gdyż byłaby to zdrada nie tylko wartości ludzkiej, ale również tej Bożej, wyrażonej w rzeczywistości świata oddanego w ręce stworzenia.

Próbujmy być takimi ludźmi.

Augustyn Jankowski OSB Opowieści mnicha z Tyńca

Ta niewielka, ale mądra książka, która pojawiła się na naszym regale, będzie nam towarzyszyła w naszym rocznicowym rozważaniu w ramach *Tolle et lege*. Tak, nie chce się wierzyć, ale minęły już trzy lata od czasu, kiedy przy furcie klasztornej pojawił się regał z książkami, a także trzy lata od kiedy bardziej lub mniej udolnie staram się opowiadać o książkach, które tam się pojawiły. Nie będę podsumowywał kolej

niego roku funkcjonowania *Tolle et lege*. Fakt, że pomysł żyje i nieustannie się rozwija wystarczy za cały komentarz. Myślę, że dawno przekroczyliśmy tysiąc książek, które przewinęły się przez nasz regał. Widać z tego, że pragnienie lektury książek religijnych pozostaje w nas wciąż żywe. Osobiście jestem przekonany, że czytanie jest jednym z najlepszych uczynków ewangelizacyjnych. Gdyby tak nie było, nie powstałoby Pismo Święte. Ojciec Augustyn Jankowski jest zatem dla nas dobrym wyborem na naszą małą rocznicę. Dlaczego? Ten benedyktyński mnich, który imię Augustyn przybrał po wstąpieniu do zakonu, był pierwotnie przez kilkanaście lat księdzem diecezjalnym. Urodził się w 1916 roku na dalekiej Syberii za Uralem. Do Polski przyjechał z rodzicami po traktacie ryskim w 1921 roku. Po przeżyciach wojennych obiecał sobie, że jeżeli przeżyje i nie będzie miał zobowiązań wobec najbliższych, wstąpi do klasztoru. Przez ponad 50 lat był spowiednikiem i kierownikiem duchowym profesor Anny Świderkówny, o której pisaliśmy jakiś czas temu. Myślę, że przynajmniej część z nas zna ojca Augustyna z wielu książek jakie popełnił, ale może przede wszystkim jako inicjatora nowego tłumaczenia Pisma Świętego. Dodajmy pierwszego od kilkuset lat tłumaczenia z języków oryginalnych. Dotychczas mieliśmy w Polsce dostępne tłumaczenie księdza Jakuba Wujka, tzw. Wulgata, czyli tłumaczenie z języka łacińskiego. To zainicjowane przez naszego autora w roku 1959 tłumaczenie ukazało się w 1965 roku i pierwotnie nosiło nazwę tzw. Biblii Tynieckiej, właśnie ze względu na osobę ojca Augustyna i innych tłumaczy benedyktynów. Jednak z uwagi na zbliżający się rok tysiąclecia chrztu Polski zostało nazwane Biblią Tysiąclecia i taką nazwę znamy do dzisiaj. Przygotowywane jest obecnie jej 6 wydanie.

Opowieści mnicha są m.in. przede wszystkim opowieściami biblijnymi i to jest chyba ich największa wartość. O. Augustyn pisze o Biblii jako o jednym z elementów Bożego Objawienia. Pismo Święte musi być czytane, ponieważ jest Słowem Bożym. Jeżeli prowadzimy z Bogiem dialog to trudno nie wiedzieć, co On do nas mówi. Papież Grzegorz Wielki (VI wiek) pisał, że Pismo Święte jest „*listem Boga do ludzi*”.

A propos modlitwy, o. Augustyn mówi nam tak: „*Wszystko co człowiek przeczyta, co w liturgii wypowie, ma karmić jego indywidualną modlitwę*”. Zatem wynika z tego, że im więcej mamy za sobą Słowa, tym bogatsza może być nasza modlitwa. A modlić powinniśmy się nieustannie. „*Chodzi o to, żeby całe nasze życie było odpowiedzią w tym dialogu, który Bóg kiedyś zechciał rozpocząć. Przecież to, co my przez całe życie czynimy, to nie jest nic innego jak dawanie odpowiedzi Bogu. I w tym znaczeniu modlimy się nieustannie*”. Czytajmy zatem, bowiem wszystko co przeczytamy służy naszej modlitwie i naszemu życiu. Pamiętajmy o zasadzie św. Benedykta *Ora et labora et lege. Módl się, pracuj i czytaj!!!*

Tomasz Iwasiów

KRONIKA PARAFIALNA

ZMARLI

„On odkupi Izraela
ze wszystkich jego grzechów”
(Ps 130,8)

Józef Głowacki l. 76,
Małgorzata Krüger l. 83,
Maria Krawiec l. 71,
Rozalia Baran l. 89,
Maria Ilcyszyn l. 96,
Maria Hickiewicz l. 92,
Wolfgang Newrzella l. 87,
Krystian Psota l. 60,
Henryk Wakuła l. 86

CHRZTY

„Będę Cię słauił, Panie,
z całego mego serca,...”
(Ps 138,1)

Antoni Józef Matias
Zofia Anna Roksela
Aniela Sabas

**Ofiary na utrzymanie parafii
można składać
na konto bankowe:**

Rzymsko-Katolicka Parafia pw.
Podwyższenia Krzyża Świętego,
ul. Daszyńskiego 2,
44-100 Gliwice

95 1020 2401 0000 0202 0157 4615

ZAPROSZENIA

Transmisja Mszy św. przez stronę internetową:

www.krzyz-gliwice.pl

w niedzielę o godz. 9:30. Transmisja Nowenny do
Matki Bożej Nieustającej Pomocy we wtorek
o godz. 18:00 przez TV IMPERIUM oraz stronę
www.krzyz-gliwice.pl

- 19.03 – uroczystość Św. Józefa, Oblubieńca
Maryi
- 25.03 – uroczystość Zwiastowania Pańskiego
- 05.04 – od godz. 9:00 odwiedziny chorych
- 06.04 – po Mszy św. o godz. 8.00 zmiana
Tajemnic Różańcowych
- 14.04 – Droga Krzyżowa ulicami miasta
- 17-19.04 – TRIDUUM PASCHALNE
- 20.04 – WIELKANOC. Niedziela
Zmartwychwstania Pańskiego
- 21.04 – Piątek w Oktavie Wielkanocy
- 27.04 – II Niedziela wielkanocna czyli Niedziela
Miłosierdzia Bożego.

Piątek Miłosierdzia:

Adoracja od 6:00 do 19:00. Droga Krzyżowa o 9:30,
Msza św. o 12:00, Koronka do Bożego Miłosierdzia
o 15:00. Spowiedź od 6:00 do 19:00.

W Wielkim Poście Nabożeństwo Drogi Krzyżowej
w dni powszednie (z wyjątkiem wtorku) o godz.
18:00, w piątek dodatkowo o godz. 9:30, a w
niedzielę o godz. 17:00 Nabożeństwo Gorzkich Żali
z kazaniem pasyjnym.

Msze Święte

Dni powszednie:

6:00, 7:00, 8:00, 9:00 i 18:30

Niedziele:

6:30, 8:00, 9:30, 11:00
12:30, 16:00, 18:00, 19:30

PISMO REDAGUJĄ

Być Kościołem

Kontakt: tel. 32 231 44 70
bk.cssr@gmail.com

o. Stanisław Madejczyk
o. Ireneusz Krzywoń
o. Sławomir Pawłowicz
Jadwiga Drągowska
Przemysław Drągowski
Aleksandra Gawor

Piotr Gawor
Michaela Kompała
Krzysztof Kwiecień
Daria Mościńska
Gabriela Ogonowska
Zbigniew Ogonowski

HADES

CENTRUM POGRZEBOWE
& KREMATORIUM

INFOLINIA 24/7

☎ **607 312 319**

ul. Wolności 209 | Zabrze

♣ KREMACJA ♣ TRUMNY
♣ POCHÓWEK ♣ URNY
♣ CEREMONIE ♣ POMNIKI

Usługi
Funeralne
Premium

Chrzcziny • Urodziny • Wesela • Rocznice • Stypy

DWOREK UHRABIEGO
a ceny dla każdego

Świętokrzyska 6
605 123 250
Gliwice (2 min z kościoła)

Ośrodek Szkolenia Klerowców

L DZIWIŚZ

Krzysztof Dziwisz

Gliwice
ul. Kozielecka 1a (LO nr 4)

tel. 801 50 88 32
www.osk-dziwisz.pl

wygodne
ubrania
dla kobiet

maria sztyje

Jana Śliwki 21
Gliwice

www.mariaszyje.pl

**APTEKA
ZDROWIT**

 **Apteka
Zdrowit**

Gliwice

ul. Sobieskiego 2

Pon-Pt 7:00-20:00
Sobota 8:00-16:00
tel. 32 231 26 26